

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Koninklijke Coöperatie Cosun UA zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 82 z 02.04.2005 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 listopada 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-120/05) (¹)

(Refundacje wywozowe — Przesłanki przyznania — Zgłoszenie wywozowe — Brak dowodów z dokumentu — Zastosowanie innych środków dowodowych)

(2006/C 326/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L.

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1222/94 z dnia 30 maja 1994 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nie objęte załącznikiem II do Traktatu oraz kryteria ustalania kwoty takich refundacji (Dz.U. L 136, str. 5) — Niemożność zadośćuczynienia przez eksportera obowiązku dostarczenia na poparcie swego zgłoszenia wszelkich dokumentów i informacji, które właściwe władze uznają za stosowne — Siła wyższa, której działanie doprowadziło do zniszczenia dokumentów — Możliwość zastosowania innych środków dowodowych

Sentencja

Wykładni art. 7 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 1222/94 z dnia 30 maja 1994 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nie objęte załącznikiem II do Traktatu oraz kryteria ustalania kwoty takich

refundacji w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 229/96 z dnia 7 lutego 1996 r., należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten nie sprzeciwia się, by eksporter, w sytuacji, gdy nie jest on w stanie, choćby z powodu siły wyższej, przedstawić na poparcie swego zgłoszenia wywozowego dowodów z dokumentu dotyczących ilości produktów faktycznie wykorzystanych do wytworzenia wywożonego towaru, wykazał tę okoliczność za pomocą innych środków dowodowych. Władze krajowe dokonują oceny tych innych środków dowodowych zgodnie ze szczegółowymi uregulowaniami przewidzianymi w prawie krajowym, o ile jednakże przepisy te nie naruszają zakresu ani skuteczności prawa wspólnotowego. W tym celu władze krajowe uwzględniają również dokumenty, które wymieniono z eksporterem, jeżeli wniosek złożono w ramach procedury uproszczonej przewidzianej w art. 3 ust. 2 akapit trzeci tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Madrid — Hiszpania) — Elisa María Mostaza Claro przeciwko Centro Móvil Milenium SL

(Sprawa C-168/05) (¹)

(Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich — Niepodniesienie zarzutu nieuczciwości postanowienia umownego w toku postępowania arbitrażowego — Możliwość podniesienia tego zarzutu w toku postępowania w sprawie skargi o uchylene orzeczenia sądu polubownego)

(2006/C 326/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Elisa María Mostaza Claro

Strona pozwana: Centro Móvil Milenium SL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Madrid — Wykładnia art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, str. 29) oraz pkt 1 lit. q) załącznika do tej dyrektywy — Stosowne i skuteczne środki mające położyć kres stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach — Nieważność zapisu na sąd polubowny, która nie została podniesiona przez konsumenta w toku postępowania arbitrażowego

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy rozumieć w ten sposób, że nakłada ona na sąd krajowy, przed którym toczy się postępowanie o uchylenie orzeczenia sądu polubownego, obowiązek zbadania ewentualnej nieważności zapisu na sąd polubowny i uchylenia tego orzeczenia, jeśli stwierdzi, że zapis ten zawiera nieuczciwy warunek umowy, nawet gdy konsument nie podniósł zarzutu nieważności tego zapisu w postępowaniu arbitrażowym, lecz uczynił to dopiero w skardze o uchylenie orzeczenia.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.6.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areios Pagos — Grecja) — G. Agorastoudis przeciwko Goodyear Hellas ABEE

(Sprawy połączone C-187/05 do C-190/05) (¹)

(Zwolnienia grupowe — Dyrektywa 75/129/EWG — Artykuł 1 ust. 2 lit. d) — Zaprzestanie działalności zakładu w wyniku decyzji sądowej — Zaprzestanie działalności zakładu z woli samego pracodawcy)

(2006/C 326/20)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Areios Pagos

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georgios Agorastoudis i in. (C-187/05), Ioannis Pannou i in. (C-188/05), Kostandinos Kotsabougoukis i in. (C-189/05), Georgios Akritopoulos i in. (C-190/05)

Strona pozwana: Goodyear Hellas ABEE

Przy udziale: Geniki Synomospondia Ergaton Elladas (GSEE), Ergatoyvalliliko kentro Thessalonikis (C-187/05 i C-189/05)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Areios Pagos — Wykładnia art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 75/129/EWG z dnia 17 lutego 1975 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 48, z 1975, str. 29) — Niestosowanie

dyrektywy do pracowników dotkniętych zaprzestaniem działalności zakładu wskutek orzeczenia sądowego — Zakres

Sentencja

Wykładni dyrektywy Rady 75/129/EWG z dnia 17 lutego 1975 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych należy dokonywać w ten sposób, że ma ona zastosowanie w przypadku zwolnień grupowych wynikających z definitywnego zakończenia funkcjonowania przedsiębiorstwa lub zakładu z woli samego pracodawcy, przy braku uprzedniego orzeczenia sądowego, i takiego zastosowania dyrektywy nie wyklucza odstępstwo, o którym stanowi art. 1 ust. 2 lit. d) tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 171 z 9.7.2005 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy)) — K. Tas-Hagen, R. A. Tas przeciwko Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad

(Sprawa C-192/05) (¹)

(Świadczenia przyznawane cywilnym ofiarom wojennym przez państwo członkowskie — Przesłanka zamieszkiwania na terytorium tego państwa członkowskiego w chwili złożenia wniosku o przyznanie świadczenia — Artykuł 18 ust. 1 WE)

(2006/C 326/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: K. Tas-Hagen, R. A. Tas

Strona pozwana: Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Centrale Raad van Beroep — Przyznawanie, przez państwo członkowskie, świadczenia na rzecz cywilnych ofiar wojennych — Świadczenie zastrzeżone dla obywateli odnośnego państwa członkowskiego, zamieszkujących na terytorium tego państwa w chwili złożenia wniosku — Zgodność z art. 18 WE